

9 Οκτωβρίου 2019

Ο Όσιος Ζήνων ο Νηστευτής μας λέει από το Γεροντικό: «Σε έτρεφαν οι έπαινοι των ανθρώπων!»

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Θεολογία και Ζωή](#)

Σε μια κωμόπολη ζούσε κάποιος που τόσο πολύ νήστευε, ώστε όλοι να τον διαφημίζουν σαν μεγάλο νηστευτή. Η φήμη του έφθασε και στον αββά Ζήωνα.

Τότε ο αββάς τον κάλεσε κοντά του. Εκείνος ήρθε. Χαιρετήθηκαν και κάθισαν. Ο αββάς άρχισε το εργόχειρό του και η ώρα περνούσε σε απόλυτη σιωπή. Ο νηστευτής, μη μπορώντας να μιλήσει, άρχισε να στενοχωρείται και ν' αδημονεί. Στο τέλος δεν άντεξε και είπε:

-Ευχήσου για μένα, αββά, γιατί θέλω να φύγω.

-Γιατί; τον ρώτησε εκείνος.

-Νιώθω σφίξιμο στην καρδιά μου και δεν ξέρω τι συμβαίνει. Όταν ήμουν στον κόσμο νήστευα μέχρι το βράδυ και δεν ένιωθα καμιά δυσκολία. Εδώ στην έρημο δεν αντέχω.

-Στον κόσμο, του απαντά ο αββάς, από τα αυτιά σου τρεφόσουν. Σε έτρεφαν οι έπαινοι των ανθρώπων. Πήγαινε λοιπόν και, όπως οι άλλοι, να κάνεις κάθε μέρα

ενάτη (δηλ. να γευματίζεις μια φορά στις τρεις το απόγευμα).

Ο νηστευτής πήγε στον κόσμο και με δυσκολία και θλίψη περίμενε την ώρα του φαγητού, ενώ άλλοτε με ευκολία νήστευε μέχρι το βράδυ. Το διαπίστωσαν αυτό οι γνωστοί του και έλεγαν μεταξύ τους: -Φαίνεται ότι δαιμόνιο τον κυρίευσε.

Λυπημένος εκείνος πήγε στον αββά Ζήωνα και του περιέγραψε την νέα κατάσταση. Και ο γέροντας του είπε:

-Αυτός είναι ο σωστός δρόμος. Αυτό είναι το θέλημα του Θεού. Μακριά από τους επαίνους να εργάζεσαι μυστικά και με κόπο την αρετή.